

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมทั้งนี้เพราะการศึกษาที่มุ่งที่จะพัฒนาคนทั้งในด้านสมอง ความคิด จิตใจ และการกระทำที่ออกมาในรูปของการฝึกฝน จนเกิดความชำนาญ และสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้ที่ได้รับการศึกษาหรือประชาชนทำให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาได้พัฒนาความคิดความสามารถในการพัฒนาตนเอง ชุมชนและประเทศชาติโดยรวม (วิรัช เตียงหงษากุล 2529 : 51) ในการจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันนี้ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับคือ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ซึ่งการศึกษาในทุกุระดับ ได้ทำหน้าที่ในการแปรสภาพตั้งแต่จุดเริ่มต้น ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องการคือ เริ่มตั้งแต่แปรสภาพคนไปสู่สภาพการเป็นพลเมืองดี (Good citizen) แล้วดำเนินการปรับแต่งให้เข้าสู่สภาพการเป็นกำลังคนหรือกำลังแรงงาน (Manpower) ตามความต้องการของงานในสาขาต่าง ๆ ระบบการศึกษาทำหน้าที่ในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ (Human resource) ที่มีคุณลักษณะทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณตามความต้องการของสังคม (อุทัย บุญประเสริฐ 2526 : 3) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การศึกษาทุกระดับมีความสำคัญและเป็นรากฐานของการพัฒนาชาติ รัฐจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับที่ถือว่าสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนทุกคน เป็นการศึกษาของมวลชน เป็นการศึกษาในระดับที่ประชาชนชาวไทยทุกคนต้องผ่าน ต้องสัมผัส และเป็นการศึกษาในระดับที่อาจกล่าวได้ว่า เป็นการศึกษาที่เป็นทางการแห่งเดียวและเป็นแห่งสุดท้ายในชีวิตของประชาชนชาวไทย เป็น

จำนวนมาก ทั้งในอดีตและปัจจุบัน (อุทัย บุญประเสริฐ 2528 : 1) ดังที่นายชวน หลีกภัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2529) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาไว้ว่า

"...ชีวิตคนไทยส่วนมากมีโอกาสได้เรียนเพียงไม่กี่ในระดับประถมศึกษา ถ้าเราทำให้การศึกษาระดับประถมศึกษามีคุณภาพได้ตามเป้าหมายแล้ว เราไม่เพียงจะได้ชื่อว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังได้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีค่าต่อประเทศชาติด้วย . . ."

การจัดการประถมศึกษาของไทยได้เพิ่มจัดให้มีขึ้นมาแล้วในสมัยโบราณและได้พัฒนาปรับปรุงขึ้นมาเรื่อย ๆ จนถึง พ.ศ. 2441 ระบบการบริหารการประถมศึกษาของไทย ได้วางรากฐานให้มีระบบระเบียบมากขึ้น คือ เริ่มมีการจัดตั้งโครงการศึกษาสำหรับชาติ พ.ศ. 2441 ขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารอยู่เสมอ กล่าวคือ ช่วง พ.ศ. 2441-2491 การบริหารการประถมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยช่วง พ.ศ. 2491-2509 กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบการจัดการประถมศึกษาทั้งหมด ช่วง พ.ศ. 2509-2523 การบริหารการประถมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยปกครองท้องถิ่น สังกัดกระทรวงมหาดไทย ทำให้ขาดเอกภาพด้านบริหารการศึกษา และขาดการประสานงานกัน คณะรัฐมนตรีจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานปฏิรูปการศึกษาขึ้นเพื่อพิจารณาถึงแนวทางในการปรับปรุงการจัดการศึกษา จึงได้มีการตั้งสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ ขึ้นมีฐานะเป็นกรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ และโอนอำนาจการบริหารการประถมศึกษา จากกระทรวงมหาดไทยมาอยู่กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไป เป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2523 ซึ่งได้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2523 เป็นต้นมา (สำนักงานคณะกรรมการการ

ประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 10)

การบริหารการประถมศึกษาปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทั้งทางด้านนโยบาย การพิจารณาตัดสินใจวินิจฉัย สั่งการ ตลอดจนการปฏิบัติ ซึ่งจัดเป็นรูปของ "คณะกรรมการ" มี 4 ระดับคือ ระดับชาติ ซึ่งเรียกว่าคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ระดับจังหวัด เรียกว่า คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด ระดับอำเภอ และกิ่งอำเภอ เรียกว่า คณะกรรมการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ระดับกลุ่มโรงเรียน เรียกว่า คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน นอกจากนี้มีการบริหารอีกระดับหนึ่งเป็นระดับที่ 5 คือระดับโรงเรียนซึ่งกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ไม่ได้บังคับให้บริหารโดยองค์คณะบุคคล แต่ในทางปฏิบัติโรงเรียนต่าง ๆ ได้ดำเนินการในรูปของคณะบุคคลอยู่ด้วย โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารของโรงเรียน และมีการแต่งตั้งกรรมการศึกษาจากประชาชนในท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : 11) การบริหารการประถมศึกษาในลักษณะนี้เป็นการกระจายความรับผิดชอบออกไป โดยคณะกรรมการแต่ละระดับจะมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันออกไป สำหรับการบริหารในระดับกลุ่มโรงเรียนนั้น ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. 2523 มาตรา 29 (ราชกิจจานุเบกษา 2523 : 18) ได้บัญญัติไว้ว่า

"มาตรา 29 ให้รวมโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหรือสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีหลายโรงเรียนเข้าด้วยกันเป็นกลุ่มโรงเรียน

จำนวนโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียน โครงสร้าง และวิธีการแบ่งกลุ่มโรงเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนด"

ตามระเบียบคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอ รวมโรงเรียนประถมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามสภาพพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ หรือการปกครองหรือความสะดวกในการคมนาคมในท้องถิ่นตั้งแต่ 7-10 โรงเรียน เข้าเป็นกลุ่มโรงเรียนมีคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนดำเนินงานภายในกลุ่มให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนกันทั้งในทางกำลังงานและกำลังความคิด เพื่อให้การปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียน ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. งานวิชาการ
2. งานอาคารสถานที่
3. งานบุคลากร
4. งานกิจการนักเรียน
5. งานธุรการและการเงิน
6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการ

ประถมศึกษาแห่งชาติ 2526 : 182-283)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน เป็นคณะกรรมการที่อยู่ใกล้ชิดโรงเรียนมากที่สุด และเป็นคณะกรรมการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้ความเอาใจใส่อย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนและส่งเสริมในเรื่องต่างๆ เช่น การจัดทำบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อพัฒนาประธานกลุ่มโรงเรียน การจัดตั้งศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน ตลอดจนจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นให้แก่กลุ่มโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มโรงเรียนสามารถดำเนินการช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนโรงเรียนทางด้านการศึกษาการสอน ได้ตามบทบาทและขอบข่ายงานดังกล่าวข้างต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการบริหารกลุ่มโรงเรียนมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้กำลังทรัพยากรมีกระจุก

กระจายอยู่ในโรงเรียน มีความเข้มแข็งซึ่งสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แก้ไขปัญหาและปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อม ๆ กัน และทัดเทียมกับโรงเรียนอื่น ๆ ดังนั้นการบริหารกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาจะต้องอาศัยกระบวนการบริหารที่ถูกต้องและเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นด้านการตัดสินใจ การวางแผน การจัดองค์การ การติดต่อสื่อสาร การใช้อิทธิพลจูงใจให้ทำงาน การประสานงานและการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้วางเอาไว้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการกลุ่มและครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 10 ว่ามีสภาพเป็นอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้นำผลการวิเคราะห์ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขกระบวนการบริหารงานของกลุ่มโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 10
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 10

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากระบวนการบริหารงาน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 10 เท่านั้น
2. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการบริหารตามกรอบแนวคิดของเกรก (Campbell and Gregg 1957 : 273-316) เป็นแนวทาง ซึ่งประกอบด้วย 7

ขั้นตอนคือ

- 2.1 การตัดสินใจสั่งการ
 - 2.2 การวางแผน
 - 2.3 การจัดองค์การ
 - 2.4 การติดต่อสื่อสาร
 - 2.5 การใช้สิทธิพลจูงใจ
 - 2.6 การประสานงาน
 - 2.7 การประเมินผลงาน
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากระบวนการบริหารงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2523
4. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นประธานคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน กรรมการกลุ่มโรงเรียน และครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในช่วงปีการศึกษา 2529 - 2530 เท่านั้น

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการบริหารงานของกลุ่มโรงเรียน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีต่อกระบวนการบริหารงานของกลุ่มโรงเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มโรงเรียน หมายถึงการรวมโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเข้าเป็นกลุ่มตามระเบียบคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2523

คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน หมายถึงบุคคลต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในระเบียบคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ซึ่งประกอบด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มเป็นกรรมการโดยตำแหน่งและครูผู้สอนอีกกึ่งหนึ่งเป็นกรรมการโดยเลือกตั้ง

ประธานคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน หมายถึงครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการกลุ่มตามระเบียบคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2523

ครู-อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่มีใช้กรรมการกลุ่มโรงเรียน

กระบวนการบริหาร หมายถึง วิธีการบริหารงานโดยกำหนดขั้นตอนอย่างมีระบบและสอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในการวิจัยครั้งนี้ กระบวนการบริหารประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ซึ่งเกรกได้เสนอไว้ในปี ค.ศ. 1957 คือ

การตัดสินใจ หมายถึง การที่คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนได้ปรึกษาหารือตกลงใจหรือตัดสินใจดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และทำความเข้าใจกับงานนั้น ๆ

การวางแผน หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยการวางแผนวิธีปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติงาน

การจัดองค์การ หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งงานต่างๆ ให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันภายในกลุ่มโรงเรียน

การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การกำหนดลักษณะ การสื่อสาร การรายงานตามลำดับขั้นการส่งข่าวถึงกันและกัน เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน และความก้าวหน้าของงาน

การใช้อิทธิพล หมายถึง การโน้มน้าวแนะนำ และควบคุมเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

การประสานงาน หมายถึง การติดต่อประสานงานกันระหว่างบุคคลและหน่วยงานภายในกลุ่มโรงเรียนหรือนอกกลุ่มโรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกันแต่ เป็นการประสานกลมกลืนกันเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมกัน

การประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบดูความก้าวหน้าและผลงานเป็นระยะเพื่อทราบผลการปฏิบัติงาน ปัญหา และการรายงานผลต่อไป

เขตการศึกษา 10 หมายถึง ท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่บุคลากร 3 กลุ่มคือ ประธานคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน จำนวน 601 คน กรรมการกลุ่มโรงเรียนจำนวน 5,970 คน และ ครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 41,378 คน รวมทั้งสิ้น 47,949 คน

การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบผสม (Multi-Stage Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นประธานคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียนจำนวน 242 คน กรรมการกลุ่มโรงเรียนจำนวน 361 คน ครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 381 คน รวมทั้งสิ้น 984 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนมีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษามีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด

3. การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปมอบให้ผู้อำนวยการการประถม

ศึกษาจังหวัดด้วยตนเองเพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหรือผู้ที่ทำน
มอบหมายเป็นผู้ประสานงานและจัดส่งแบบสอบถามไปยังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและ
กิ่งอำเภอ ต่อจากนั้นก็ให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอจัดส่งแบบสอบถามไป
ยังโรงเรียนต่าง ๆ อีกต่อหนึ่ง และผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอรอบรวมแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัว ใช้วิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ใช้วิธีการ
คำนวณหาค่าร้อยละ
- 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่ม
โรงเรียนประถมศึกษา ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพร้อมทั้งรวบรวมข้อมูล
ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด นำเสนอเป็นปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้าน

ลำดับชั้นในการเสนอข้อมูล

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของ
การวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย ความหมายของคำที่ใช้ในการ
วิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสาร วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการ
วิจัยประชากรในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์
ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานกลุ่มโรงเรียน

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย